

ΒΙΣΕΤΥΣ. Διόνυβος καὶ Ξανθίας πρὸς τὴν Ηρακλέους εἰκίαν ἐλθόντες τὴν Ξύραν παλαιουσι, ὅπως

τὴν πρὸς Ἀδου σωλομωτάτην, καὶ ἀσφαλεσάτην ὄσον ἐκ τοῦτου ἑφῶς ἐκμαθήσων.

Ηρ. **Τ**Ις τὴν Ξύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρεῖ κῶς

ΗΕ. **Q**uis ostium pulsavit? quàm centauricè Insuluit, quisquis est, ehem, dic mihi, quid est?

Εὐήλαθ', ὅς περ, εἰπέ μοι, τοῦ τῆ Πύλῳ;

ΒΑ. Puer. ΧΑ. quid est? ΒΑ. non animadueristi hoc? quid hoc?

Δι. Ο παῖς Ξαν. τῆ ὄσιν; Διόν. ἐκ ἐνεθυμήθης; Ξα. τὸ τί;

ΒΑ. Quomodo me extimuerit? ΧΑ. ne delira obsecro.

Δι. Ως σφόδρα μ' ἔδεισε. Ξανθ. νῆ Δία, μὴ μάγοιο ὄ γε.

ΗΕ. Non possum non ridere per sacra Cerevis:

Ηρ. Οὐτὶ μά τὴν Δημιπτεα δυνάμα μὴ γελᾶν,

Nam etsi pramordeo memet, rideo tamen.

Καὶ τοι δύνω γ' ἐμαυτ', ἀλλ' ὅμως γελῶ.

ΒΑ. Bone vir, accede, nam tua opera mihi opus est.

Δι. Ω διαμόνιε πρὸς ἐλθε. Δέομαι γὰρ τί σου.

ΗΕ. Non possum continere risum: quando ita Leoninam crocoto inductam conspicio.

Ηρ. Ἀλλ' οὐχ οἶός τ' εἴμ' ἀποθροῆσαι τὸν γέλων,

Quid hoc animi? quid clavis cum cothurno e-rat

Ορθῶν Δεοῖν τὴν ὄπτι κροκωτῆ κειμήλιον.

Commercij? quò terrarum tendis? ΒΑ. Clisibene-

Τίς ὁ νοῖς; τί κόθορον καὶ ρόπαλον ξυψηλῶ- πτω;

Inscendi. ΗΕ. ὅ ναυαλὶ certasti pralio?

Ποῖ γῆς ἀπέδημεις; Δι. ἐπεβάτευον Κλειθεῖ- νει.

ΒΑ. Imò aliquot naues hostium depressimus, Duodecim, nisi fallor: aut forte tredecim.

Ηρ. Κἀ ναυμάχιστος; Δι. καὶ κατεδύσαμ' ἄρ γε ναῖς

ΗΕ. Vos? sic per Phæbum: ὅ ego expergiscabar dein.

Τῶν πολεμίων, ἢ δώδεκα, ἢ τρεῖς αἰδέκα.

ΒΑ. Equidem legenti tum in nauī Andromedam, mihi

Ηρ. Σφῶ; νῆ τ' Ἀπόλλω κατ' ἔργω' ἐξηγρό- μω.

Subitus quidam Cupido perculit meum Animum: quàm tu ruas vehementer, mi Hercules?

Δι. Καὶ δῆτ' ὄπτι τ' νεὸς ἀναγνώσποντί μοι

ΗΕ. Cupido? quantū sum? ΒΑ. exiguus, ut est Molo.

Τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν, ὅξ' ἄφνης πό- θῳ

Ε

Τὴν καρδίαν ἐπάταξε: πῶς οἶει σφόδρα;

Ηρ. Πόθος; πὸς τίς; Δι. μικρὸς, ἢ λίαν ὁ Μό- λων.

Σχόλια. Ως κενταυρεῖ κῶς.] πρῶτον μὲν ἕως τούτου ὑπακοίαν Διονύσῳ λέγει ὁ Ηρακλῆς εὐήλαθ' ὅς τις. εἶτα τὴν ὄσιν κα' ἀσφαλεῖς, τὸ μὲν ἀκόλουθον, ἐκ ἀνεπαλήρωσεν, εἰπὼν ὅς τις ὄσιν, ἀλλὰ θαυμάσιος ἐπιπράττισε τίς εἴη, κενταυρεῖ κῶς δέ, ἀντὶ τοῦ ἀκόσμως καὶ ὑβριστικῶς, ὅτι ὁ κενταυροὶ ὑβρῖσαι. καὶ τοῦτο οἶδεν Ηρακλῆς ἐκ τῆ πρὸς αὐτοὺς μάχης. γράφει, ἀντὶ τῆ μαλακῶς εἰρανεύειαι γὰρ Ηρακλῆς, ὁ γὰρ Διόνυβος, μαλακὸς ὁ Ἰρυφερός. Ο παῖς.] ὁ Διόνυβος νεύει πρὸς τὴν Ξανθίαν. ὁ λέγει μετράκει ὄρχηρος ὡς δαίαντος αὐτῆ Ηρακλέους, καθόλου γὰρ τοιοῦτον εἰσάγειται τὸ Διόνυβον καυχματίαν. Μη μαγιο ὄ γε.] Δαίμονος. ἀντὶ τοῦ μὴ μαγίης. πιθανώτερον δέ, ἀντὶ τοῦ ὑπέλαβε σε μαγίαι ὁ Ηρακλῆς. ἢ οὕτως. μὴ μαγίης οὕτως, ὡς ἱσχυραεῖν σε τὴν Ηρακλῆα φοβηθῆναι. Ἐπὶ προκωτῶ.] Διονυσιακὸν φόρημα. προκωτῶ ἐφόρει λεοντῶν. ἵνα ἦ ὡς Ηρακλῆς. Ηρακλέους γὰρ φόρημα ἡ λεοντῆ. προκωτῶ ἦ, ἵνα ἦ φοβερὸς. ἢ προκωτῶ γωιακίῳ ἐκ πύλῳ ἐν δύματι. Κόθορος.] ὅτι ὁ κόθορος, εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἀρμόζει. ἐνθεν καὶ Θηραμῆς κόθορος ἐλέγξει. ὅτι τοῖς καιροῖς καθομιλεῖν δυνάσται. οἱ δέ, ὅτι ἀνδράσι ὁ γωιακίῳ ἀρμόττει. οἱ δὲ Ξενοφῶν ἐν Ἑλληνικοῖς, ἀμφοτέρους τοῖς ποσὶν ἀρμόζειν αὐτὸν φησιν. ἐκλήθηται ἢ ὁ Ηρακλῆς ὄρων τὴν ἀποπὸν ταῦ τῶν σκευῶν. καὶ ὅτι τὰ ἀμικτα ἐμίξεν. ὁ μὲν γὰρ προκωτῶς καὶ ὁ κόθορος γωιακίῳ ὄσιν. ἢ ἢ λεοντῆ

καὶ τὸ ρόπαλον ἀνδραῖα. Ἐπεβάτειον Κλειθεῖνεις.] λέγεται γὰρ ὁ ἐπὶ νεὸς τὸ ἐπιβαλεῖν. ὁ ἐπὶ σῖμουσι καὶ μεταφορᾶν τῆ ἀλέγων ζῶων, ἀ' ἐπιβαλόντα σῖμουσι αἶψα. Κλειθεῖνεις δὲ ὁ Συμβυρῆ, ἐπ' ἀχρότητι κωμῶδεται ἡ δὲ λείος τὸ γῆριον. διὸ καὶ εὐνοῦχοφ εἰκάζει αὐτόν. κωμῶδουσι δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ παρρηλίαν. ἐμφανέει οὐκ εἰ καὶ στρατεία ἀπεδήμου καὶ Κλειθεῖνους ἀνίσρατευσαμῶν. καὶ τὸ ἐπεβάτευον ἐκείνω, κακῶ φάτος. ἐστρατήγησε δὲ ἐνεώσι καὶ ἐνέκησεν ὄσιν. Σφῶ; νῆ τ' Ἀπόλλω] θαυμάζων καὶ ἀπιστῶν λέγει ὁ Ηρακλῆς. τίς δὲ εἰς τὸν Ἀπόλλω δύο σίξουσι. καὶ εἰς τὸ ἐξηγρόμω. ΒΙΣΕΤΥΣ. Ἄλλοι δὲ τὰ πρόσωπα γράφουσιν οὕτως. Ηρ. Σφῶ; Δι. Νῆ τ' Ἀπόλλω Ηρ. Κατ' ἔργω' ἐξηγρόμω. τὸ δὲ ἐξηγρόμω, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ηἰρόμω. ἐγείρω. ἐνέρομαι καὶ καὶ συγκοπῶ ἐγρομαι, καὶ ἡ γρομῶ ἐν τῷ ὄσιν τατικῶ. Σχόλια. Κατ' ἔργω' ἐξηγρόμω.] σκώπτει τὸ Διόνυβον καὶ ἐγώ φησιν ἀνέσω ἐξ ὀνείρου. δηλῶν ὅτι ὄναρ ταῦτα ἐπράξεν. οἱ δὲ φασιν ὡς ὁ Διόνυβος ταῦτα λέγει. κατ' ἔργω' ἐξηγρόμω. ὡς τῆ ὄπτι τῆδες ψευδομένον, ὄπτι πλεονῶν τῆ το. καθ' ὁ δειλούται ὅτι ἐνυπνίῳ ἔοικε τὸ λεγόμενον. οἱ ἢ τῶ Ηρακλῆ ὄσιν μουσι τοῦτο. οἱ ἢ τῶ Ξανθία. καὶ τὸ νῆ τ' Ἀπόλλω τῶ Διονύσῳ μόνον γὰρ τὸ σφῶ λέγειν τὴν Ηρακλῆ. Τὴν Ἀνδρομέδαν.] δὲ τὴν μὴ ἄλλο